မရှက်ပါနဲ့ကလေးရယ်

နေ့ခင်းဘက်ဖြစ်သော်လည်းပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။သို့သော် တစ်ခုသောတိုက်ခန်းတွင်းမှဖိုမစုံတွဲတို့၏ခရာသံများကခပ်သဲ့သဲ့ပေါ် ထွက်နေသည်။

"အို . . နေ့ခင်းကြီးမောင်ရယ်၊ညအထိစောင့်ပါဦး"

"ချစ်ကလဲကွာ၊ကိုယ့်လင်ကိုယ့်မယားချင်းချစ်တာများ၊နေ့ရယ်ညရယ်ရွေးနေရသေးတယ်"

"ကြည့်ပါလား၊သူ့လက်တွေကကဲကိုကဲတယ်"

"ချစ်ရယ်၊ဒါတွေရှုပ်နေရင်အရသာဘယ်ရှိပါ့မလဲ၊ကဲပါဒီလက်တွေကိုဖယ်လိုက်စမ်းပါ"

"ဟင့်အင်းကွာ၊တော်ကြာနေသမီးလေးပြန်လာတော့မှာ"

"ရပါတယ်ကွာ"

"အို၊အားကြည့်ပါလား၊ဒီလောက်တောင်ချစ်ချင်နေရင်လဲခဏလွှတ်ပါဦး၊နာရီကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"ထားလိုက်စမ်းပါချစ်ရာ၊ကိုယ်အလုပ်ပြန်သွားရဦးမှာ"

ပြောရင်းနှင့်ပင်မိုးကျော်ကခိုင်ဝေ၏ခါးလေးကိုသိုင်းဖက်၍သူ၏လက်ဝါးဖြင့်စောက်ဖုတ်ကို ပွတ်ပေးလိုက်သည်။

"ယားလိုက်တာမောင်ရယ်၊ဖယ်စမ်းပါ"

သူမကမိုးကျော်၏လက်များကိုအသာအယာဖယ်ရင်းအတွင်းခံဘောင်းဘီကိုချွတ်ချလိုက် သည်။ယခုအခါသူမ၏သဘာဝအလှများပေါ် လွင်နေကာကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေလေသည်။မိုးကျော်က သူမ၏နို့ကိုငုံစို့နေရာမှဦးခေါင်းကိုထောင်ကာသူမ၏နှုတ်ခမ်းများကိုစုပ်နမ်းရင်းသူမကိုစိုက်ကြည့်နေရာ ခိုင်ဝေကလည်းအလိုရမ္မက်လွှမ်းသောမျက်လုံးအစုံနှင့်ပြန်ကြည့်နေလေသည်။တစ်ခဏမျှကြာသော အခါမိုးကျော်၏လီးကြီးမှာအစွမ်းကုန်မာကျောတောင့်တင်းလာလေတော့သည်။သူလှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း လီးကြီးကပုတ်သင်ညိုဦးခေါင်းကဲ့သို့တငြိမ့်ငြိမ့်ဖြစ်နေလေသည်။အတန်ကြာတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးငေး ကြည့်နေရာမှမိုးကျော်ကသူမ၏ခါးနှင့်ပုခုံးကိုသိုင်းဖက်ကာသူမ၏နှုတ်ခမ်းများကိုနမ်းလိုက်ရာသူမက လည်းတောင့်တင်းသောမိုးကျော်၏ကျောကိုသိုင်းဖက်ထားမိလေသည်။နှစ်ဦးစလုံးမှာအထိအတွေ့၏ အရသာကိုခံစားရင်းအသက်ရှူသံများပြင်းထန်လာလေသည်။ထို့အတူခိုင်ဝေ၏ပေါင်နှစ်ဖက်မှာတစ် ဖြည်းဖြည်းကားသွားပြီးကြီးထွားတောင့်တင်းသောမိုးကျော်၏လီးကြီးကိုသူမ၏လက်ချောင်းလေး များဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ထားမိလေသည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမ၏ပေါင်အတွင်းသားများကိုပွတ်သပ် ပေးနေရင်းနို့သီးခေါင်းလေးများကိုစုပ်ယူနေပြန်ရာခိုင်ဝေ၏ပေါင်နှစ်ဖက်မှာသူမပါးစပ်မှတအင်းအင်း ညည်းညူသံနှင့်အတူဘေးသို့ကားသထက်ကားသွားပြီးစောက်ပတ်တစ်ခုလုံးပေါ် လွင်လာလေတော့ သည်။

ထို့နောက်မိုးကျော်ကသူမ၏စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုပွတ်သပ်ပေးနေရာမှစောက်စေ့လေးကိုကလိပေးလိုက်သောအခါသူမတစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ကနဲတုန်သွားကာသူ၏လီးကိုတအားဖျစ်ညှစ်နေမိလေသည်။မိုးကျော်ကသူမစိတ်ထလာကြောင်းကိုသိသဖြင့်သူမကိုကုတင်ပေါ် သို့လှဲချလိုက်သည်။ထို့နောက်နို့နှစ်လုံးကိုအသာပွတ်ရင်းလီးထိပ်နှင့်စောက်ပတ်အဝသို့တေ့လိုက်ရာသူမမှာခါးလေးကော့တက်လာပြီးသူ၏လည်ပင်းကိုအတင်းဆွဲဖက်ကာစောက်ပတ်ကိုရှေ့သို့ကော့ထိုးလိုက်လေသည်။မိုးကျော်ကသူမ၏ဆန္ဒကိုမလိုက်လျောသေးဘဲလီးထိပ်နှင့်စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းကိုလည်းကောင်း၊စောက်စေ့ကိုလည်းကောင်းချော်ထိုးပေးနေရာသူမတစ်ကိုယ်လုံးလူးလွန့်၍ပါးစပ်မှညည်းညူသံများလည်းထွက်ပေါ် လာလေသည်။စောက်ပတ်အတွင်းမှလည်းအရည်ကြည်များတစိမ့်စိမ့်ကျဆင်းလာလေသည်။အလိုးကျင်လည်သောမိုးကျော်ကစောက်ခေါင်းထဲသို့လီးကိုအဆုံးမသွင်းသေးဘဲဒစ်မြုပ်ရုံမျှအသာထိုးသွင်းလိုက်သည်။ထိုအခါခိုင်ဝေ၏ပေါင်နှစ်ဖက်မှာဘေးသို့တဖြည်းဖြည်းကားသွားကာဖင်ကိုကြွပေးလိုက်မိလေသည်။ထိုအခါမှမိုးကျော်ကသူ၏လီးကိုတဖြည်းဖြည်းထိုးသွင်းလိုက်ပြီးနောက်တစ်ချက်ချင်းခပ်မှန်မှန်ဆောင့်ပေးလိုက်လေသည်။

"အင့် ၊ ဟင်းဟင်း၊ မောင်"

ခိုင်ဝေသည်အားမလိုအားမရဖြစ်လာသဖြင့်မိုးကျော်၏ကျောပြင်ကြီးကိုအတင်းသိုင်းဖက်ကာအောက်မှနေ၍အားကျမခံကော့ပျံဆောင့်နေသည်။

"အိုးမောင်၊ အင်းအင်းအား၊ လိုးလိုး၊ နာနာဆောင့်လိုးစမ်းပါ"

"ချစ်ကလဲကွာ၊ကိုယ်လိုးနေတာပဲဟာကို"

"ဟာကွာ၊သူများကယောင်လို့ပြောတာကိုအသားယူပြန်ပြီ"

သူမကမိုးကျော်၏ကျောကိုထုရင်းညုသံနှင့်အရှက်ပြေပြောလိုက်သည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမ၏ဆန္ဒကိုသိသဖြင့်တစ်ချက်ချင်းမှန်မှန်ဆောင့်နေရာမှပေါင်နှစ်လုံးကိုထောင်လျက်ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုဖက်ကာအားရပါးရအဆက်မပြတ်လိုးပေးလိုက်ရာတဘွပ်ဘွပ်နှင့်စောက်ခေါင်းသံများပင်ပေါ် ထွက်လာလေသည်။ထိုအခိုက်အိမ်ထဲသို့အသက်(၁၆)နှစ်ခန့်ရှိသောကျောင်းသူအပျိုလေးတစ်ဦးလွယ်အိတ်ကိုလွယ်လျက်တက်လာလေသည်။သူမသည်ကားခိုင်ဝေနှင့်မိုးကျော်တို့၏တစ်ဦးတည်းသောသမီးကညာလေးဖြစ်လေသည်။သူမသည်နံနက်(၈)နာရီမှနေ့လည်(၁၂)နာရီအထိမနက်ပိုင်းကျောင်းကိုတက်ရသောအထက်တန်းကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။သူမ၏အမည်ကတော့မိုးမိုးခိုင်ဖြစ်လေသည်။သူမသည်အိမ်ပေါ် သို့ရောက်သည်နှင့်ကြားလိုက်ရသောအသံများကသူမ၏အသွေးအသားများကိုတစ်မျိုးတစ်ဖုံထလာစေသဖြင့်ရှေ့မတိုးရဲနောက်မဆုတ်ရဲနှင့်နေရာတွင်ပင်ရပ်နေမိလေသည်။

"အားမောင်၊ ကောင်းလိုက်တာမောင်ရယ်၊ ဆောင့်ဆောင့်၊နာနာဆောင့်စမ်းပါ၊ အင်းဟင်း"

မတိုးမကျယ်နှင့်ခပ်သဲ့သဲ့ထွက်လာသောအသံကြောင့်သူမတစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွားကာကြက်သီးများပင်ထလာလေသည်။ထို့ကြောင့်ပင်သူမ၏စိတ်တွင်တစ်စုံတစ်ခုကိုတွေ့မြင်လိုလာသဖြင့်အခန်းတွင်းသို့ခြေဖော့နင်းကာဝင်သွားလေသည်။အခန်းနှစ်ခုမှာထရံတစ်ချပ်သာခြားလေသည်။သူမကပုခုံးပေါ်တွင်တင်ထားသောလွယ်အိတ်ကိုစာကြည့်စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီးထရံအပေါက်လေးများမှတစ်ဖက်ခန်းသို့ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုလိုက်လေသည်။တဖြည်းဖြည်းနှင့်သူမ၏ကိုယ်လေးမှာလူးလွန့်လာသည်။ထရံပေါက်ကိုခဲတံနှင့်အသာထိုးလိုက်သောအခါလက်သန်းလုံးခန့်ရှိသောအပေါက်လေးမှသူမတွေ့လိုသောမြင်ကွင်းကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းတွေ့နေရလေသည်။တစ်ဖက်ခန်းတွင်အချစ်ပလူးနေသောလင်မယားနှစ်ယောက်မှာကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေလေသည်။ထိုအပြုအမူကိုသူမတွေ့မြင်နေကြဖြစ်သည်။မိုးကျော်နှင့်ခိုင်ဝေတို့ကလည်းသူမပြန်ရောက်လာသည်ကိုမသိချေ။ရမ္မက်ဆန္ဒသည်သူတို့နှစ်ဦး၏အသိတရားကိုကင်းစင်စေသည်။

ပထမတွင်ရိုးရိုးလိုးနေရာမှအားမရဟန်ဖြင့်မိုးကျော်သည်ခိုင်ဝေအားကုတင်စောင်းတင်လျက်သူကမူကုတင်အောက်သို့ဆင်းကာမတ်တပ်ရပ်၍ပေါင်နှစ်လုံးထောင်ကာလိုးလေသည်။အဆောင့်လောကြီး၍စောက်ခေါင်းတွင်းမှလီးကျွတ်ထွက်သွားရာခိုင်ဝေမှာအားမလိုအားမရဖြစ်သွားလေသည်။မိုးကျော်ကကျွတ်ထွက်သွားသောသူ့လီးကြီးကိုစောက်ရည်များရွှဲ၍ပြဲအာနေသောစောက်ပတ်အတွင်းသို့ထိုးသွင်းလိုက်ပြန်သည်။ထို့အပြင်နို့နှစ်လုံးကိုဆုပ်ကိုင်ကာခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်လိုးလေသည်။ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်ဖြစ်နေသောလီးတန်ကြီးနှင့်စည်းစိမ်ယစ်မူးနေသောမိခင်ကိုမိုးမိုးခိုင်အားကျမိသည်။သူမမှာမြင်ကွင်း၏သွေးဆောင်မှုကြောင့်အသက်ရှူသံများပြင်းလာကာနို့သီးလေးများတင်းမာလာကာစောက်စေ့လေးကလည်းမာလာလေသည်။တစ်ခါတစ်ရံသူမ၏နို့နှစ်ဖက်ကိုလက်ချောင်းလေးများဖြင့်ဆုပ်နယ်မိသည်။အရွယ်ကလည်းငယ်၊သွေးသားကလည်းဆူ၊အတုခိုးတတ်သည်အရွယ်ဖြစ်သောကြောင့်သူမကိုယ်တိုင်သူ့အမေနေရာတွင်ဝင်နေလိုသောစိတ်များပေါ်ပေါက်နေလေသည်။

"အောင်မယ်လေးမောင်၊ ကောင်းလိုက်တာ၊ ကျွတ်ကျွတ်၊ ဖြည်းဖြည်းအားအား"

မိုးကျော်ကတအားဆောင့်လိုးနေသဖြင့်ခိုင်ဝေမှာကောင်းလည်းကောင်း၊အောင့်လည်းအောင့်ဖြစ်ကာအရသာနှစ်မျိုးကိုတစ်ပြိုင်နက်ခံစားနေရလေသည်။မျက်လုံးများမှေးစင်းလျက်တစ်ကိုယ်လုံးတွန့်လိမ်နေလေသည်။ထိုအချိန်တွင်အလိုက်သိသောမိုးကျော်ကအဆက်မပြတ်သွက်သွက်လက်လက်ဆောင့်လိုးလိုက်ပြီးသုတ်ရည်များကိုသူမ၏စောက်ခေါင်းထဲသို့တရှိန်ထိုးပန်းထုတ်လိုက်ရာစောက်ရည်များနှင့်အတူရောရော၍စောက်ခေါင်းထဲမှလျှံကျလာကာခိုင်ဝေ၏တစ်ကိုယ်လုံးငြိမ်ကျသွားလေသည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ရင်ချင်းအပ်လျက်မှိန်းနေလေသည်။လီးနှင့်စောက်ပတ်တပ်လျက်သားဖြစ်နေသောထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်နေရ၍မိုးမိုးခိုင်မှာထကြွသောင်းကျန်းလာသောသူမ၏အတွင်းစိတ်ကိုမထိန်းနိုင်ဘဲသူမ၏စောက်ပတ်ကလေးကိုသူ့လက်ညှိုးဖြင့်အသာကလိနေလေသည်။

မိုးကျော်တို့လင်မယားနှစ်ယောက်သည်တစ်ဦးကိုတစ်ဦးဖက်၍မှိန်းနေကြရာမှလူချင်းခွာလိုက်ကြသည်။ထိုအခါမိုးကျော်၏လီးကြီးသည်ခိုင်ဝေ၏စောက်ပတ်ထဲမှကျွတ်ထွက်လာကာအားလျော့ပျော့ခွေနေလေသည်။မိုးမိုးခိုင်မှာထိုလီးကြီးကိုသူမ၏မျက်စိရှေ့တွင်တွေ့မြင်နေရသောကြောင့်ကိုယ်တွေ့ခံကြည့်လိုသောစိတ်များတဖွားဖွားပေါ်ပေါက်လာလေသည်။မိုးကျော်၏လီးမှာကြည့်နေရင်းနှင့်တဖြည်းဖြည်းသေးသည်ထက်သေးသွားသည်။မိုးကျော်ကအဝတ်များကိုကောက်ဝတ်ရင်းပြောလိုက်သည်။

"ကဲမောင်သွားတော့မယ်"

"ထမင်းမစားတော့ဘူးလား"

"မစားတော့ဘူး၊မောင်အလုပ်နောက်ကျရင်ဆရာဆူနေလိမ့်မယ်"

"အဲဒါကြောင့်မောင့်ကိုပြောတာပေါ့၊ညကျမှအေးအေးဆေးဆေးလုပ်ပါလို့"

"ချစ်ကလဲကွာ၊ခုလုပ်ချင်တာညထိအောင်စောင့်ရမှာလား၊ညကျတော့လည်းထုံးစံအတိုင်းပေါ့"

မိုးကျော်ကပြောရင်းအခန်းထဲမှထွက်မည်အပြုတွင်ခိုင်ဝေကသူ၏လီးကိုအဝတ်ပေါ်မှကိုင်ကာမနာအောင်ညှစ်လိုက်သည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမ၏ပါးလျှာသောနှုတ်ခမ်းအစုံကိုစုပ်နမ်းလိုက်ပြီးအခန်းထဲမှထွက်သွားလေသည်။ချောင်းကြည့်နေသောမိုးမိုးခိုင်မှာမူမိဘနှစ်ပါးအရှက်ကင်းစွာအချစ်ပလူးကြပုံများကိုအားကျလျက်မရိုးမရွဖြစ်နေရာမှသက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာထရုံမှခွာ၍တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားလေသည်။မကြာမီခိုင်ဝေကအဝတ်များကိုသပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင်ပြုပြင်ကာအခန်းထဲမှထွက်လာပြီးနောက်အိမ်သာသွားရန်မိုးမိုးခိုင်၏အခန်းထဲသို့ဝင်လိုက်ရာသူမကိုတွေ့လိုက်ရ၍အံ့အားသင့်သွားလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကလည်းစာအုပ်များကိုစားပွဲပေါ်တင်လိုက်၊လွယ်အိတ်ထဲထည့်လိုက်နှင့်ကယောင်ကတမ်းဖြစ်နေလေသည်။

"ဟဲ့သမီး၊ဘယ်တုန်းကပြန်ရောက်တာလဲ"

"အခုပဲပြန်ရောက်တာမေမေ"

"ဟုတ်ရဲ့လားသမီးရယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်မေမေရဲ့"

ခိုင်ဝေမှာမိုးမိုးခိုင်၏အဖြေကိုမကျေနပ်သည့်အပြင်သူမသည်သူတို့နှစ်ဦးဇလာကျင်းလျက်အချစ်ပလူးကြသည်ကိုမှချောင်းကြည့်နေရမည်ဟုတွက်မိလိုက်လေသည်။သို့သော်ထိုကိစ္စအတွက်တိုက်ရိုက်သော်လည်းကောင်းသွယ်ဝိုက်၍သော်လည်းကောင်းမေးရန်မသင့်လျော်သဖြင့်ရှက်ရှက်နှင့်ပင်ရေချိုးခန်းဖက်သို့ထွက်သွားလေသည်။မိုးမိုးခိုင်လည်းထိုအခါမှသူမ၏မိခင်ကိုတစ်ချက်မျှစောင်းကြည့်လိုက်သည်။ရင်ထဲတွင်တထိတ်ထိတ်ခုန်နေရာမှစိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားကာထမင်းစားခန်းသို့ထွက်သွားလေသည်။

တကယ်တော့မိုးမိုးခိုင်မှာလည်းအပျိုပေါက်စဖြစ်သော်လည်းတင်သားရင်သားများဖွံ့ဖြိုးကာကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်တောင့်တင်းလှသည်။ငါးရှံ့ကိုယ်လေးနှင့်သူမ၏တင်ပါးနှစ်ဖက်မှာလမ်းသွားတိုင်းတုန်ခါနေလေသည်။အသားအရည်ကလည်းဝင်းဝါစိုပြည်လှသည်။ရင်သားနှစ်ခုမှာလည်းချွန်ကာဖောင်းထနေလေသည်။ဘရာစီယာမပါဘဲနှင့်အလိုလိုတင်းနေသောနို့လေးနှစ်လုံးမှာသဘာဝအတိုင်းမို့မောက်ဖုထစ်နေလေသည်။ခိုင်ဝေမှာသူမသမီးလေးအတွက်အတုခိုးမှားမည်ကိုစိုးရိမ်မိသည်။အိမ်ခန်းအနေအထားအရသူမတို့အိပ်ခန်းနှင့်မိုးမိုးခိုင်၏အိပ်ခန်းမှာကပ်နေပြီးအိမ်သာသို့သွားလိုသောအခါတွင်လည်းသူမ၏အိပ်ခန်းတွင်းမှဖြတ်သွား၍ရသည်။ထို့ကြောင့်ညအခါသူမတို့လင်မယားအိမ်သာသွားသောအခါမိုးမိုးခိုင်၏အိပ်ခန်းတွင်းမှအလွယ်တကူဖြတ်သွားလေ့ရှိသည်။ညနေစောင်းသောအခါမိုးကျော်ကအိမ်ပေါ်သို့တက်လာလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကမိုးကျော်ကိုမြင်သည်နှင့်ကြည့်လက်စစာအုပ်ကိုချကာမိုးကျော်ကိုပြေးဖက်လိုက်လေသည်။

“ဖေဖေ . . . သမီးကိုဆွဲကြိုးလုပ်ပေးမယ်ဆို”

“အေးပါသမီးရယ်၊ နောက်လဆိုလုပ်ပေးပါ့မယ်”

“ဟာဖေဖေကအရမ်းညာတာပဲ၊ တစ်လတစ်လနဲ့မဆုံးတော့ဘူး”

“ဩော်သမီးကလဲဖေဖေဘယ်တုန်းကညာခဲ့လို့လဲ၊သမီးလိုချင်တာအားလုံးကိုဝယ်ပေးနေတာပဲကွာ”

မိုးမိုးခိုင်ကစကားပြောနေရင်းမခို့တရို့ပြုံးကာလှပဝိုင်းစက်သောမျက်လုံးအစုံဖြင့်မိုးကျော်ကိုကြည့်နေလေသည်။မိုးကျော်ကမူသူမ၏ခါးကိုဖက်ထားလျက်ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့်သူမ၏ဆံပင်များကိုပွတ်သပ်ပေးနေလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကအတင်းဖက်ထားသဖြင့်သူမ၏ရင်သားနှစ်မွှာနှင့်မိုးကျော်၏ရင်ဘတ်မှာထိကပ်နေလေသည်။မိုးကျော်ကမူသူမ၏ခါးလေးကိုတင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဖက်ရင်းသူမကိုစိုက်ကြည့်နေလေသည်။

“ဒါပေမယ့်အရင်တုန်းကဘယ်နေ့ဆိုဘယ်နေ့အတိအကျပြောသေးတယ်”

“ကဲဒါဆိုအခုဖေဖေ့မှာရှိတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့လုပ်ပေးမယ်”

“ဟင်သေးသေးလေးဆိုဘယ်လှပါ့မလဲ”

“အေးလေ၊အဲဒါကြောင့်စောင့်ပါဦးလို့ပြောတာပေါ့”

မိုးချုပ်သောအခါမိုးမိုးခိုင်ကသူမ၏အခန်းထဲတွင်စာကြည့်နေလေသည်။ထိုစဉ်ခိုင်ဝေသည်သူမ၏အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်လာကာသူမကိုခေါ်လိုက်သည်။

“သမီးမိုးမိုးခိုင်”

“ဘာလဲမေမေ၊ဘာခိုင်းမလို့လဲ”

“မခိုင်းပါဘူး၊သမီးကိုအရေးကြီးတဲ့စကားနည်းနည်းလောက်ပြောစရာရှိလို့ပါ၊ဒီစကားကိုမေမေမပြောချင်ဘူး၊မပြောလို့ကလည်းမရဘူး”

“ဘာများလဲမေမေ”

"သမီးကမငယ်တော့ဘူးနော်"

"အဲဒါဘာဖြစ်လဲမေမေရဲ့"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲသမီးကအပျိုဖြစ်နေပြီလေ"

"အိုမေမေကလဲ၊သမီးအပျိုဖြစ်တာနဲ့မေမေပြောချင်တာနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ"

"ဆိုင်တယ်သမီးရဲ့အပျိုဖြစ်လာရင်အစစအရာရာကိုယ့်ကိုယ်ကိုထိန်းသိမ်းနိုင်ရမယ်"

"သမီးကဘာဖြစ်နေလို့လဲမေမေရဲ့"

"အေးလေ၊သမီးကဘယ်သိပါ့မလဲ၊သမီးဖေဖေနဲ့သမီးပူးပူးကပ်ကပ်နေတာကိုမေမေမကြိုက်ဘူး"

"မေမေကလဲ၊ကိုယ့်အဖေနဲ့မှနီးနီးကပ်ကပ်မနေရရင်ဘယ်သူနဲ့နေရမှာလဲ၊ဒါတော့မေမေချုပ်ချယ်လွန်းတယ်လို့သမီးထင်တယ်"

"ချုပ်ချယ်တာမဟုတ်ဘူးသမီးရဲ့၊အဲဒါသမီးအဖေအရင်းမဟုတ်ဘူး၊သမီးသုံးလအရွယ်လောက်ကသမီးဖေဖေဆုံးသွားတယ်၊ဒါနဲ့နောက်တစ်နှစ်လောက်ကြာတော့မေမေ့မှာလည်းအားကိုးမရှိတာနဲ့သူနဲ့ပဲအိမ်ထောင်ထပ်ပြုခဲ့တယ်"

"ဟင် . . . ."

"အဲဒါကြောင့်သမီးအနေအထိုင်ဆင်ခြင်ရင်ကောင်းမယ်၊ဖက်လိုက်နမ်းလိုက်မလုပ်နဲ့၊ဒီလောက်ဆိုရင်သမီးနားလည်လောက်ပြီထင်တယ်"

မိုးမိုးခိုင်သည်မျက်လုံးများပြူးကျယ်သွားကာရင်ထဲတွင်တစ်မျိုးတစ်မည်ခံစားလိုက်ရလေသည်။ထို့နောက်တွင်တော့ခိုင်ဝေလည်းသူမ၏အိပ်ခန်းသို့ပြန်သွားလေသည်။မိုးမိုးခိုင်မှာစာကိုဆက်ဖတ်ချင်စိတ်မရှိတော့သဖြင့်မီးကိုပိတ်ကာအိပ်ယာထဲသို့လှဲချလိုက်လေသည်။ထို့နောက်အဖေအရင်းဆိုသည်မှာမည်သို့ရှိသည်ကိုအတွေးနယ်ကျွံရင်းမေးကနဲအိပ်ပျော်သွားလေသည်၊သူမ၏အိမ်မက်ထဲတွင်မှုအဖေရင်းကိုလိုက်ရှာနေလေသည်။

ညသန်းခေါင်အချိန်ဖြစ်၍ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတိတ်ဆိတ်နေလေသည်။ထိုအခိုက်မိုးကျော်သည်မိုးမိုးခိုင်၏အခန်းထဲသို့ခြေသံမထွက်အောင်ထိန်း၍ဝင်လာလေသည်။အခန်းဝသို့ရောက်သောအခါခေတ္တရပ်၍ခြင်ထောင်ထဲသို့လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။မိုးမိုးခိုင်သည်အအိပ်ကြမ်းသူဖြစ်သဖြင့်ခြေထောက်တစ်ဖက်ကခြင်ထောင်အပြင်ဖက်သို့ထွက်နေသည်။ခြင်ထောင်မှာပိတ်ခြင်ထောင်အပါးစားဖြစ်၍အထဲမှအရာဝတ္ထုများကိုခပ်ရေးရေးတွေ့မြင်နေရသည်။ခြင်ထောင်အပြင်ဖက်သို့ထွက်နေသောပေါင်တန်လေးမှာဖြူဖွေးပြေပြစ်လှသည်။အကြောစိမ်းစိမ်းလေးများပင်ပေါ်နေသောထိုပေါင်တန်လေးကိုကြည့်ရင်းမိုးကျော်တစ်ယောက်ခြင်ထောင်အနီးသို့ချဉ်းကပ်လာသည်။ထို့နောက်ပေါင်သားလေးကိုသူ၏လက်ဖြင့်ကိုင်တွယ်စမ်းသပ်နေသည်။တပ်မက်သောတဏှာရာဂစိတ်ကသူ၏ကိုယ်ထဲတွင်တဖြည်းဖြည်းပေါ်ပေါက်လာသည်။ထိုအခါမိုးကျော်သည်ခြင်ထောင်ကိုမ၍အထဲသို့ဝင်လိုက်သည်။လှပမက်မောဖွယ်ကောင်းသောမိုးမိုးခိုင်၏ကိုယ်လုံးလေးကမိုးကျော်ကိုအသက်ရှူမှားအောင်ဆွဲ

ဆောင်နေသည်။အပြင်ဖက်တွင်ဖွင့်ထားသောမီးရောင်ကြောင့်ခြင်ထောင်တွင်းမှသဘာဝပစ္စည်းများကိုကောင်းစွာတွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။မိုးမိုးခိုင်မှာတော့ပက်လက်အနေအထားနှင့်နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ပျော်နေသည်။အသက်ကိုမှန်မှန်ရှုလိုက်တိုင်းမို့မောက်နေသောရင်သားချွန်ချွန်လေးနှစ်လုံးကနိမ့်ချည်၊မြင့်ချည်ဖြစ်နေသည်။ခါးမှထဘီကပြေကျနေသော်လည်းဆီးခုံနှင့်ပေါင်ရင်းကိုဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။ညအိပ်ရာတွင်အတွင်းခံအင်္ကျီဝတ်မအိပ်သဖြင့်တစ်ထပ်တည်းသောအင်္ကျီမှကြယ်သီးတစ်လုံးပြုတ်နေသည်။မိုးကျော်သည်ထိုမြင်ကွင်းကိုအတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေရာမှမို့မောက်ချွန်ထွက်နေသောသူမ၏နို့လေးနှစ်လုံးကိုသူ၏လက်ဝါးဖြင့်အသာအယာအုပ်ကိုင်လိုက်သည်။သူ၏စိတ်ထဲတွင်မူစိုးရိမ်စိတ်နှင့်တဏှာရာဂစိတ်များရောထွေးနေသည်။အော်များအော်နေမလား၊ခိုင်ဝေများတွေ့သွားမလားဟုစိတ်ထွေနေသော်လည်းနောက်ဆုံးတွင်မူမထူးပါဘူးဟူသောစိတ်ရိုင်းကသာအနိုင်ယူသွားလေသည်။

မိုးကျော်သည်ဝတ်ထားသောအင်္ကျီနှင့်လုံချည်ကိုချွတ်ကာခြေရင်းတွင်ပုံထားလိုက်သည်။ထို့နောက်သူမ၏ဘေးတွင်ယှဉ်၍လှဲအိပ်ချလိုက်သည်။သူ၏ကြီးမားသောလီးကြီးကလည်းသံချောင်းကဲ့သို့တောင့်တင်းမာကျောလာသည်။နဖူးတွင်လည်းဇောချွေးများထွက်လာသည်။ထို့နောက်သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှအင်္ကျီကြယ်သီးများကိုဖြုတ်လိုက်သည်။ထိုအခါသူမ၏ကိုယ်လေးမှာတစ်ချက်လှုပ်သွားကာကားထားသောပေါင်နှစ်ဖက်ကိုပြန်စေ့လိုက်သည်။လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကလည်းရင်ဘတ်ပေါ်သို့ဖိထားလိုက်သည်။မိုးကျော်မှာထိတ်ကနဲဖြစ်သွားသော်လည်းကျင့်သားရနေသောလက်တစ်ဖက်ကသူမ၏ပါးစပ်နားတွင်ကပ်ထားလျက်ကျန်တစ်ဖက်ဖြင့်ကြယ်သီးများကိုလိုက်ဖြုတ်လိုက်သည်။ထို့နောက်အင်္ကျီကိုဘေးသို့ဆွဲဖယ်လိုက်သောအခါလက်တစ်အုပ်သာသာရှိသောနို့အုံနှင့်နီရဲနေသောနို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ခုကပေါ်ထွက်လာလေသည်။

မိုးကျော်မှာသူ၏မျက်စိအောက်တွင်မြင်နေရသောမို့မောက်ချွန်ကားနေသောနို့အုံနှစ်ဖက်နှင့်နို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ခုကိုမျက်တောင်မခတ်ဘဲစိုက်ကြည့်နေမိသည်။ထို့နောက်တောင်နေသောသူ၏လီးကြီးကိုပေါင်နှစ်ဖက်ကြားသို့ညှပ်ထားလိုက်သည်။သို့သော်သူ၏လီးကြီးကရုန်းကန်ထွက်လာပြီးသူမ၏ပေါင်တန်လေးတစ်ဖက်ကိုသွားထိမိလေသည်။သူမကတော့ဘာမျှမသိဘဲအသက်ကိုမှန်မှန်ရှုလျက်အိပ်မောကျနေလေသည်။မိုးကျော်သည်သူမ၏နို့သီးလေးနှစ်ဖက်ကိုစိုက်ကြည့်နေရင်းကစဉ်းစားနေသည်။အသားကလည်းဖြူ၊အသက်ကလည်းငယ်၊အပျိုပေါက်လေးဖြစ်သောကြောင့်နို့အုံလေးနှစ်ခုမှာကိုင်ရက်စရာမရှိအောင်ဝိုင်းစက်လှပနေသည်။အကြောစိမ်းလေးများပေါ်နေသောနို့အုံလေး၏ထိပ်တွင်နီရဲနေသောနို့သီးခေါင်းလေးနှစ်လုံးမြုပ်နေလေသည်။

မိုးကျော်ကထိုနို့အုံလေးနှစ်ဖက်ကိုသူ၏လက်ဖြင့်အုပ်မိုးလျက်ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လိုက်သည်။ထိုအခါသူမ၏ကိုယ်လေးမှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီးအသက်မှန်မှန်ရှုနေရာမှတန့်သွားသည်ကိုမိုးကျော်သတိပြုလိုက်မိသည်။သို့သော်သူကရဲတင်းစွာပင်သူမ၏နို့လေးနှစ်ဖက်ကိုမထိတထိပွတ်သပ်ပေးနေရာမှတစ်ခါတစ်ခါနို့သီးခေါင်းလေးနှစ်ခုကိုခပ်ဖွဖွလေးညှစ်ပေးလိုက်သည်။ထို့နောက်တစ်ဆင့်တက်ကာ

နို့သီးလေးနှစ်လုံးကိုပါးစပ်နှင့်ငုံ၍တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးစုပ်ယူလိုက်သည်။နို့သီးခေါင်းလေးကိုလည်းလျှာဖျားနှင့်ကလိလိုက်ရာနို့အုံလေးနှစ်ဖက်မှာပိုမိုတင်းမာလာပြီးနီနီရဲရဲနို့သီးခေါင်းလေးကလည်းအပြင်ဖက်သို့ချွန်ထွက်လာလေသည်။ငြိမ်သက်နေသောကိုယ်လေးမှာလည်းမသိမသာလူးလွန့်လျက်အသက်ရှူမမှန်တော့ဘဲတအင့်အင့်ဖြစ်လာသည်။တကယ်တော့မိုးမိုးခိုင်မှာနိုးနေသည်။အတွေ့ထူးကိုတောင့်တမိနေ၍အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်ကာမျက်လုံးမှိတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမနိုးနေသည်ကိုရိပ်မိသည်။ထို့ကြောင့်ပို၍ရဲတင်းလာပြီးသူမ၏ကာမစိတ်ကိုနှိုးဆွနေရာမှအားနေသောလက်တစ်ဖက်ဖြင့်သူမ၏ထဘီကိုအောက်သို့တဖြည်းဖြည်းတွန်းချလိုက်သည်။ထိုအခါဖြူဖွေး၍အကြောစိမ်းလေးများထနေသောသူမ၏ဗိုက်သားလေးနှင့်ဆီးစပ်အောက်မှမို့ဖောင်း၍အကွဲကြောင်းလေးထင်နေသောစောက်ပတ်လေးကိုအထင်းသားမြင်လိုက်ရလေသည်။သို့သော်လည်းသူမကမလှုပ်ရှားသေးဘဲငြိမ်သက်နေလေသည်။နောက်ဆုံးတွင်ထဘီကိုလုံးဝချွတ်ကာခြေရင်းတွင်ပုံထားလိုက်သည်။မိုးကျော်မှာဖြူဖွေးသွယ်လျသောပေါင်တန်လေးနှစ်ဖက်နှင့်ခြေသလုံးသားလေးများကိုကြည့်ရင်းသူ၏လီးကြီးမှာတောင်သည်ထက်တောင်လာလေသည်။မိုးကျော်ကနို့အုံနှစ်လုံးကိုပါးစပ်နှင့်ငုံ၍စုပ်ပေးနေရင်းလက်တစ်ဖက်ကိုပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့အသာထိုးသွင်းကာပေါင်တွင်းသားများကိုပွတ်သပ်ပေးလိုက်သည်။ထိုအခါစေ့ထားသောပေါင်နှစ်ဖက်မှာမသိမသာကားသွားလေသည်။ထိုမှတဆင့်တက်၍ဆီးခုံလေးကိုပွတ်သပ်ပေးနေပြန်သည်။အပေါ်တွင်နို့ကိုစို့၊အောက်တွင်ဆီးခုံကိုပွတ်သပ်ပေးနေသောကြောင့်အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေသောသူမ၏ကိုယ်လေးမှာမငြိမ်သက်တော့ဘဲတလူးလူး၊တလွန့်လွန့်နှင့်လှုပ်ရှားလာတော့သည်။

လူရည်လည်သောမိုးကျော်ကမိုးမိုးခိုင်သူ့ဘက်သို့ပါလာသည်ကိုသိ၍မို့မောက်၍အက်ကြောင်းလေးထင်နေသောစောက်ပတ်အုံလေးပေါ်သို့လက်ဝါးဖြင့်တရွရွပွတ်ပေးလိုက်သည်။ထို့နောက်စောက်ခေါင်းအဝကိုမထိတထိပွတ်ပေးလိုက်ရင်းချွန်ထွက်နေသောစောက်စေ့လေးကိုကလိလိုက်ပြန်သည်။ထိုအခါသူမ၏ခါးလေးကော့တက်လာပြီးခြေဖျားလက်ဖျားလေးများကုတ်သွားလေသည်။စောက်စေ့လေးကတဖြည်းဖြည်းမာတောင်လာကစောက်ပတ်အတွင်းမှစောက်ရည်ကြည်များလည်းထွက်ကျလာလေသည်။ပေါင်နှစ်ဖက်ကလည်းဘေးသို့ကားထွက်သွားသဖြင့်စောက်ပတ်လေးမှာအနည်းငယ်ဟသွားပြီးအမွှေးနုလေးများပေါက်နေသောစောက်ပတ်လေးကိုရှင်းရှင်းလင်းလင်းတွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကရှက်လည်းရှက်၊အရသာလည်းတွေ့နေသဖြင့်ငြိမ်သက်မြဲငြိမ်သက်နေလေသည်။

ထို့ကြောင့်မိုးကျော်ကပြူးထွက်နေသောစောက်စေ့ကိုလက်နှစ်ချောင်းဖြင့်ညှပ်၍ပွတ်ဆွဲလိုက်ရာခါးလေးကသိသိသာသာပင်ကော့တက်လာကာစောက်ပတ်တစ်ခုလုံးလည်းပိုမိုပြဲအာလာလေသည်။ထိုအခါမိုးကျော်ကနို့အုံလေးတစ်ဖက်ကိုစုပ်ယူလိုက်ရင်းကြီးထွားမာတောင်သောလီးကြီးကိုပေါင်နှစ်လုံးပေါ်သို့ထိုးတင်လိုက်သဖြင့်သူမမှာတစ်ကိုယ်လုံးကြက်သီးများဖျန်းသွားကာပေါင်လေးနှစ်ဖက်ကိုလည်းယောင်သလိုပြုကာဘေးသို့ကားလိုက်လေသည်။ဤတွင်စောက်ပတ်လေးမှာပိုမိုပြဲထွက်

သွားကာအတွင်းသားနီနီရဲရဲလေးများကိုတွေ့မြင်နေရလေသည်။စောက်ခေါင်းထဲမှလည်းစောက်ရည်ကြည်လေးများတစိမ့်စိမ့်ကျဆင်းလာလေသည်။မိုးကျော်သည်စိတ်ချရလောက်သောအခြေအနေကိုရောက်သည်နှင့်တောင့်တင်းပြေပြစ်သောသူမ၏ကိုယ်လေးပေါ်သို့အသာတက်ခွလိုက်သည်။ထို့နောက်သူမ၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်ဒူးထောက်လျက်မို့မို့ဖောင်းဖောင်းစောက်ပတ်လေး၏အဝတွင်လီးထိပ်ကိုအသာတေ့လျက်ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ပြွတ်ကနဲအသံနှင့်အတူလီးကဒစ်မြုပ်ရုံဝင်သွားလေသည်။ထိုအခါတွင်တော့သူမမှာစိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲခါးကိုကော့၍ကော့၍ထိုးကာကြီးမားကျယ်ပြန့်သောမိုးကျော်၏ကျောပြင်ကြီးကိုသွယ်လျသောလက်လေးနှစ်ဖက်ဖြင့်အတင်းသိုင်းဖက်လိုက်မိလေသည်။ထို့နောက်မျက်လုံးအစုံကိုမရဲတရဲဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။မိုးကျော်ကသူမ၏နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကိုတစ်ချက်စုပ်နမ်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်မိုးကျော်ကဒစ်မြုပ်ရုံသာသွင်းထားသောလီးကိုပြန်နှုတ်ရင်းအသာပြန်ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ဤကဲ့သို့လီးဒစ်ဝင်ရုံသာအသာအယာလိုးနေသောကြောင့်သူမအဖို့ဇိမ်တွေ့ကာငြိမ်နေလေသည်။မိုးကျော်ကတစ်ခါတစ်ရံစောက်စေ့လေးကိုချော်ထိုးပေးလိုက်ရာသူမသည်မျက်လုံးကိုမှေးထားလျက်ပေါင်နှစ်ဖက်ကိုဘေးသို့ကားသည်ထက်ကားပေးလိုက်သည်။ထိုအခါမိုးကျော်ကအာထွက်လာသောသူမ၏စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ဒစ်မြုပ်ရုံသွင်းထားသောသူ၏လီးကိုအနည်းငယ်ထိုးသွင်းလိုက်ရာသူမသည်တွန့်ကနဲဖြစ်သွားလျက်မျက်လုံးကိုမပွင့်တပွင့်ဖွင့်ကြည့်မိလေသည်။လိုးသည့်နေရာတွင်ကျွမ်းကျင်သောမိုးကျော်ကလီးကိုစောက်ခေါင်းထဲသို့ဆက်၍မထိုးသွင်းသေးဘဲစောက်ပတ်အဝတွင်အသာလှည့်ပေးနေသည်။ထို့ပြင်ပါးလွှာသောနှုတ်ခမ်းအစုံကိုလည်းအသာတေ့၍ပါးစပ်ချင်းကပ်ထားလိုက်သည်။သူမကတော့နှုတ်ခမ်းအစုံကိုမိုးကျော်စုပ်ယူလျှင်အလိုက်သင့်ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ပေးနေလေသည်။ထိုအခါမိုးကျော်သည်သူ၏လျှာကိုသူမ၏ပါးစပ်အတွင်းသို့ထိုးသွင်းလျက်အားကုန်စုပ်ယူလိုက်ရာသူမတစ်ကိုယ်လုံးထွန့်ထွန့်လူးသွားကာဖွံ့ထွားသောသူမ၏တင်ပါးနှစ်ဖက်ကိုလည်းမြှောက်၍ကော့ထိုးနေလေသည်။သွယ်လျဖြူဖွေးသောလက်လေးနှစ်ဖက်ကမိုးကျော်၏လည်ပင်းကိုသိုင်းဖက်ထားရင်းပျော့ပျောင်းသောလက်ချောင်းလေးများဖြင့်သူ၏ကျောပြင်ကိုတရွရွပွတ်သပ်ကုတ်ခြစ်နေလေသည်။မိုးကျော်ကလည်းသူမ၏စိတ်ကိုသိသဖြင့်လက်ဖြင့်စောက်စေ့ချွန်ချွန်လေးကိုပွတ်သပ်ရင်းဒစ်သာဝင်သေးသောစောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့သူ၏ကြီးထွားသောလီးကြီးကိုအားစိုက်၍ဆတ်ကနဲထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“အောင်မလေး . . . ဖေဖေ . . . အားနာတယ်၊နာတယ်၊ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်”

မိုးမိုးခိုင်ကယောင်ယမ်း၍အော်လိုက်မိသော်လည်းအသံကတော့ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ထွက်မလာပေ။လျင်မြန်သွက်လက်သောမိုးကျော်ကသူမ၏ပါးစပ်ကိုသူ၏လက်ဝါးဖြင့်လှမ်းပိတ်လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။လီးမှာစောက်ခေါင်းထဲသို့လေးပုံတစ်ပုံခန့်သာဝင်သေးသော်လည်းလုံးပတ်ကြီးသောကြောင့်သူမခမျာမခံနိုင်ဘဲနာကျင်သွားရလေသည်။ထိုအခါမိုးကျော်ကသူ၏လီးကြီးကို

အသာပြန်ဆွဲနှုတ်၍အပေါက်ဝတွင်တေ့ကာနောက်တစ်ကြိမ်ထပ်သွင်းလိုက်သည်။သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်နှင့်လုပ်ပေးလိုက်သောအခါတွင်တော့ပြဲအာနေသောစောက်ခေါင်းလေးအတွင်းမှစောက်ရည်ကြည်လေးများထပ်၍ယိုစိမ့်ထွက်လာသောကြောင့်လီးတစ်ခုလုံးစိုရွှဲသွားလေသည်။တဖြည်းဖြည်းနှင့်သူမ၏နာကျင်မှုများသက်သာသလိုဖြစ်လာကာထူးခြားသောအရသာကိုခံစားရင်းသူမ၏စောက်စေ့လေးမှာတဆတ်ဆတ်နှင့်တင်းမာလာလေသည်။

မိုးကျော်ကလည်းအရသာတွေ့နေလေသည်။အပျိုစစ်စစ်လည်းဖြစ်၊စောက်ခေါင်းကလည်းကျဉ်းနို့လေးနှစ်လုံးကလည်းလုံးကျစ်နေသဖြင့်သူ၏လီးကြီးမှာမာသည်ထက်မာကျောလာလေသည်။စိတ်ရှိလက်ရှိလုပ်လိုက်လျှင်သူမ၏စောက်ပတ်လေးပြဲထွက်သွားနိုင်သဖြင့်စိတ်ကိုထိန်း၍သူမစိတ်ထသည်ထက်ထလာစေရန်နို့လေးတစ်ဖက်ကိုပါးစပ်ဖြင့်စို့နေရင်းလက်ဖြင့်ကျန်တစ်ဖက်ပေါ်မှနို့သီးခေါင်းလေးကိုတရွရွပွတ်သပ်ဖျစ်ညှစ်ပေးနေလေသည်။စောက်ပတ်ထဲသို့အသာလိုးသွင်းနေသောလီးဖြင့်လည်းစောက်စေ့ကိုချော်၍ချော်၍ထိုးပေးနေသည်။စောက်စေ့ကိုထိုးလိုက်သည့်အခါသူမမှာကော့တက်လာပြီးကာမရမ္မက်ကလည်းအတိုင်းအဆမရှိပြင်းထန်လာလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကသူမ၏တင်ပါးဆုံကားကားကိုမြှောက်ပေးရင်းကျစ်လျစ်သောပေါင်တန်လေးနှစ်ဖက်ကိုစုလိုက်ကားလိုက်လုပ်ပေးနေလေသည်။စုလိုက်သောအခါတွင်မိုးကျော်၏လီးမှာပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်ညပ်နေလေသည်။ထိုအခါမိုးကျော်ကနှစ်ချက်သုံးချက်မျှဆောင့်ပေးလိုက်ရာပေါင်တွင်းသားနှင့်လီးမှာပွတ်မိပြီးသူမအဖို့အရသာတွေ့ကာခံချင်စိတ်ပိုမိုပြင်းထန်လာလေသည်။ထို့ကြောင့်မိုးကျော်၏လီးနှင့်ပွတ်သပ်မိတိုင်းသူမ၏ကိုယ်လေးမှာလူးလွန့်လာကာစောက်ပတ်ကလည်းပို၍ပြဲအာလာလေသည်။မိုးကျော်ကသူမခံချင်စိတ်ပြင်းထန်လာသည်ကိုသိသဖြင့်စောက်ရည်များရွှဲနေသောစောက်ခေါင်းအဝတွင်သူ၏လီးကိုတေ့၍သွင်းလိုက်ပြန်သည်။ထိုအချိန်တွင်သူမအဖို့အရသာတွေ့ရုံမှအပဘာမျှမထူးခြားသေးချေ။မိုးကျော်၏လည်ပင်းကိုသာအတင်းဆွဲချရင်းခါးလေးကိုကော့၍ဖင်ကြီးနှစ်လုံးမြောက်တက်သွားအောင်ကော့ထိုးပေးနေလေသည်။ထိုအခါဖင်ကြီးနှစ်လုံးပြဲသွားသကဲ့သို့စောက်ပတ်လေးကလည်းအစွမ်းကုန်ပြဲအာသွားလေသည်။ကြီးမားသောလီးကြီးထိုးသွင်းထားသဖြင့်စောက်ပတ်လေးမှာတစ်ခုလုံးပြည့်ကြပ်နေကာစောက်ရည်ကြည်များကလည်းထပ်မံ၍ကျဆင်းလာပြန်သည်။

မိုးကျော်ကနို့အုံနှစ်လုံးနှင့်နို့သီးခေါင်းလေးများကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပေးနေရင်းကသွားဖြင့်နို့သီးခေါင်းလေးများကိုမနာအောင်ဖိကိုက်ရင်းအားနေသောလက်များဖြင့်ဖွံ့ဖြိုးကားစွင့်နေသောသူမ၏ဖင်သားများကိုဆုပ်နယ်ပေးနေသည်။မိုးမိုးခိုင်မှာပါးစပ်မှတဟင်းဟင်းညည်းတွားရင်းမျက်တောင်လေးများကိုပင့်ကာမိုးကျော်ကိုကြည့်နေလေသည်။မိုးကျော်ကတေ့ထားသောလီးကိုပြန်မထိုးထည့်သေးဘဲပေါက်ဝတွင်ကလိနေလေသည်။ထို့နောက်သူမ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုကိုင်ရင်းတစ်ချက်တည်းအားကုန်ထိုးသွင်းလိုက်ရာတဖြစ်ဖြစ်မြည်သံနှင့်အတူသူ၏လီးကြီးကသူမ၏စောက်ပတ်လေးထဲသို့တစ်ဝက်မျှတိုးဝင်သွားကာမဆန့်မပြဲနှင့်ပြည့်ကြပ်နေလေတော့သည်။

"အား ၊ဖေဖေ၊ အ . . အ . .အားအား၊ကျွတ်ကျွတ်၊အားအားနာလိုက်တာ၊ သမီးမခံနိုင်တော့ဘူး"

မိုးမိုးခိုင်သည်မချိမဆန့်ခံစားလိုက်ရသောဝေဒနာကြောင့်အသံတိုးတိုးနှင့်ညည်းညူလိုက်ကာလက်နှစ်ဖက်ကလည်းမိုးကျော်၏ကျယ်ပြန့်သောရင်ဘတ်ကြီးကိုဆီး၍တွန်းထားမိလေသည်။မျက်နှာတစ်ခုလုံးရှုံ့မဲ့လျက်တစ်ကိုယ်လုံးလည်းတဖျတ်ဖျတ်လူးနေလေသည်။မိုးကျော်ကလည်းအဆုံးထိမဝင်သေးသော်လည်းတစ်ဝက်ခန့်ဝင်နေရာမှပြန်ဆွဲထုတ်ကာဆယ့်ငါးချက်ခန့်အသာဆောင့်ပေးလိုက်သည်။

"အား ၊ ဖေဖေ၊ ဟင်းဟင်းဟင်း"

သူမကခါးကိုကော့ထိုးရင်းကားထားသောပေါင်နှစ်လုံးကိုအတင်းပြန်စေ့သည်။မိုးကျော်ကသူမ၏နှုတ်ခမ်းကိုတေ့၍အတင်းစုပ်ယူကာလက်ချောင်းများကသူမ၏မို့မောက်လုံးကျစ်သောနို့လေးနှစ်လုံးကိုခပ်နာနာဖျစ်ညှစ်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်သဖြင့်သူမပါးစပ်မှအသံများခပ်တိုးတိုးပေါ် ထွက်လာလေသည်။

"အအ ၊အား ဟင်းဟင်း၊ အင်းအင်းအင်း"

မိုးကျော်ကလည်းတစ်ဝက်ခန့်ဝင်နေလျက်နှင့်ခပ်သွက်သွက်လိုးပေးလိုက်ရာသူမ၏စောက်ခေါင်းတွင်းမှစောက်ရည်ကြည်များတရဟောကျဆင်းလာကာလီးအဝင်အထွက်မြန်ဆန်ချောမွေ့လာလေသည်။ထိုအခါတွင်မှမိုးကျော်ကသူ၏လီးကိုအားကုန်ထိုးသွင်းလိုက်ရာထုတ်ဟူသောအပျို့မြှေးလေးပေါက်သွားသံနှင့်အတူသွေးစလေးများအနည်းငယ်ကျဆင်းလာလေသည်။

"အောင်မယ်လေးဖေဖေရဲ့ သေပါပြီ၊ အားအား၊ နာလိုက်တာနော်"

မိုးမိုးခိုင်မှာအလွန်အမင်းနာကျင်သောဝေဒနာကြောင့်ညည်းညူရင်းပေါင်နှစ်ဖက်ကိုပြန်၍စေ့ကာမိုးကျော်ကိုတွန်းဖယ်လေသည်။သို့သော်မိုးကျော်ကအလျှော့မပေးဘဲဆက်၍လိုးနေလေသည်။မကြာမီသူမအဖို့နာသည်ထက်ကောင်းသည်ကပိုလာကာအရသာတွေ့လာလေသည်။မိုးကျော်ကလည်းစကားတစ်ခွန်းမှျမပြောဘဲအားပါးတရမီးကုန်ရမ်းကုန်လိုးနေလေသည်။ထိုအခါသူမကစေ့ထားသောပေါင်နှစ်ဖက်ကိုပြန်ကားရင်းမိုးကျော်၏ကျောကိုဖက်ထားလိုက်လေသည်။မိုးကျော်အပေါ် ကဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်းသူမကလည်းပြန်၍ကော့ပေးလိုက်နှင့်အပေးအယူညီမျှစွာလိုးနေကြလေသည်။

အတန်ကြာသောအခါမိုးကျော်၏လီးထိပ်မှသုတ်ရည်များပန်းထွက်လာသလိုသူမတစ်ကိုယ်လုံးလည်းတဆတ်ဆတ်တုန်သွားကာတစ်ဦးကိုယ်တစ်ဦးအားကုန်ဖက်ရင်းနှစ်ဦးလုံးပြိုင်တူပြီးသွားကြလေသည်။မိုးကျော်မှာမူသူမ၏ရင်ဘတ်ပေါ် တွင်မှိန်းနေလေသည်။လီးနှင့်စောက်ပတ်မှာလည်းတစ်ဝက်တစ်ပျက်ဝင်လျက်တန်းလန်းကြီးဖြစ်နေလေသည်။စောက်ပတ်ဝကျဉ်းကျဉ်းလေးတွင်ကြီးမားသောလီးကြီးကဝင်နေသောကြောင့်စောက်ပတ်ဘေးနှုတ်ခမ်းသားလေးများမှာဖောင်းထနေလေသည်။အချိန်အနည်းငယ်ကြာသောအခါမိုးကျော်၏လီးကြီးမှာသူမ၏စောက်ပတ်အတွင်းတွင်အရှိန်သေကာပျော့ခွေလာလေသည်။မိုးမိုးခိုင်ကစောက်ပတ်အတွင်းမှကျဉ်သလိုလို၊စပ်သလိုလိုဖြစ်လာ၍သူမအပေါ် မှဖိထားသောမိုးကျော်ကိုညုတုတုလေသံဖြင့်ပြောလိုက်သည်။

"ထပါတော့ဖေဖေရယ်၊ လေးလှပြီ"

မိုးကျော်ကသူမ၏ပါးပြင်နုနုလေးကိုနမ်းရင်းဘေးသို့လှိမ့်ချလိုက်သည်။ထိုအခါမှကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေသောမိုးမိုးခိုင်သည်ရှက်ရမှန်းသိလာကာကုန်းထရင်းခြေရင်းမှထဘီကိုကပျာကယာလှမ်းဆွဲသည်။မိုးကျော်ကသူမ၏ထဘီကိုခြေထောက်နှင့်ဖိထားလိုက်သည်။

"အို ဖေဖေကလဲ"

"မရှက်ပါနဲ့သမီးရယ်၊ ဒါရှက်စရာမှမဟုတ်တာ"

"အာ၊ဟင့်အင်း၊ ဟင့်အင်း"

သူမကရှက်ဟန်ဖြင့်ထဘီကိုအတင်းဆွဲယူသည်။မိုးကျော်ကသူမ၏ခါးလေးကိုဖက်ကာဆွဲ၍မှောက်ချလိုက်သည်။သူမ၏နို့အုံချွန်ချွန်လေးနှစ်ဖက်မှာမိုးကျော်၏ရင်ဘတ်နှင့်ထိကပ်၍ပိပြားသွားလေတော့သည်။

* * * * * *